

Birmaträff i Västerås

Lördagen den 25 januari 2014 samlades ett gäng birmaägare och uppfödare i IOGT/NTOs lokal i Västerås. Annica Annell, som har S*Skönhetens uppfödning stod som initiativtagare till träffen, genom ett upprop i Birma i Fokus.

Här diskuteras det birma. Fr.v. Camilla Sjödin, Lotta Svensson (med ryggen mot kameran) Pirkko Meinking och Anna-Maria Resare

OBS! Bilderna är inte högupplösta, så de blir inte bra om du vill skriva ut

De 27 deltagarna kom från många olika ställen – Östergötland, Nerike, Dalarna, Västmanland, Stockholm och Kalmar. Fem uppfödare hade alltså tagit sig den långa vägen från Kalmar, för att delta. Då kan man tala om intresse för vår ras.

Vi startade med en "incheckning" där var och fick ta en lapp, som innehöll ett nummer mellan 1 respektive 6. Numren motsvarade den grupp man skulle tillhöra. Det bildade grupper om 4 eller 5 personer i varje grupp.

Tanken med gruppindelningen var att alla skulle få chans att vara med i diskussionerna, som först hölls inom den egna gruppen. Lottningen gjorde också att man kanske hamnade i en grupp där man inte tidigare kände de andra. På det sättet kunde diskussionerna bli intressantare eftersom man inte sedan tidigare visste vilka tankar och erfarenheter som fanns hos de andra gruppdeltagarna.

Annica Annell, Camilla Sjödin och Annika Liljebrand hade börjat jobba i köket tidigt på morgonen, och efter vår lilla incheckning så fanns kaffe och härliga mackor att hugga in på. Därefter började "allvaret".

Varje deltagare fick varsitt exemplar av standards från CFA, TICA, GCCF och FIFe, samt ett litet "kompendium" som innehöll de olika ämnen det var tänkt att vi skulle diskutera.

Ämnen att diskutera bordsvis var;
- Hur följer domarna den skrivna standarden?
- Avelsrestriktioner
- Birmans kropps- & huvudform
- Hur lyckas vi med birma-aveln?
Tiden går fort när man har roligt sägs det, och helt plötsligt var klockan 12.30 och det var dags för lunch. Annica och medhjälpare hade fixat en helt utomordentlig lunch. Mycket kallskuret, grönsaker, potatissallad och melon. Varmrätten var köttgryta. >

Jag tror inte att någon behövde vara hungrig efter den lunchen.

Undertecknad och Lisa (Karlsson) åt en snabb lunch, sedan drog vi iväg ut på stan. Några kanske undrade vart vi tog vägen. Saken var den, att vi skulle köpa en bukett blommor till Annica, som tack för initiativet till träffen.

Vi halvt sprang förbi torget, och vidare ut på stan. Frågade en person om närmaste blomsterhandel. Rakt fram till nästa torg skulle vi gå. Jodå, sagt och gjort – vi gick ... och gick. Så småningom hamnade vi på Gallerian Punkt. Där måste det väl ändå finnas blommor trodde vi. Jodå, i vanliga fall – men inte den dagen. Blomsteraffären var stängd.

Det var bara att traska tillbaka, och när vi nästan var framme vid lokalen mötte vi en dam med ett helt fång blommor i famnen. Naturligtvis frågade vi var hon köpt dem. "Vid torget" sa damen. Det torg vi passerat och som låg alldeles utanför lokalen! Vi återkom alltså lite frusna, men med ett fång blommor.

Alla var återigen igång med diskussionerna vid sina respektive bord, så det var bara att kasta sig in i resonemanget igen.

Klockan 15 började den gemensamma diskussionen, där vi skulle redovisa och prata om vad våra olika "bord" kommit fram till i de olika ämnena. Samtidigt tog vi en eftermiddagsfika med hembakade småkakor.

Varje grupp redovisade sina synpunkter som sedan alla tillsammans kunde kommentera och diskutera.

Strax före de gemensamma diskussionerna fick Marina Walström några minuter för att presentera "nya" Birmaringen.

Marina; "Birmaringen firar 5 år genom en helt ny hemsida med stark koppling till Facebook. Medlemmarna kommer att kunna lägga in och redigera egna texter och annonser för till exempel kattungar och avelshanar.

Birmaringen kommer också att vara med på Stockholms Kattklubbs utställning den 8 mars. Det var på den utställningen 2009 som Birmaringen först presenterades, så det är extra roligt. Den nya sidan beräknas vara klar i början på februari. www.birmaringen.se"

Som sagt, tiden går fort när man har roligt. Vi skulle ha slutat klockan 16, men klockan blev närmare 17 innan vi hade pratat färdigt, och träffen avslutades.

Innan vi skiljdes tackades Annica med blommor och applåder för initiativet till en fin lördag i birmans tecken.

Förhoppningsvis har nu deltagarna knutit fler trevliga "birmakontakter" för framtiden.

Kerstin Z

Innan vi avslutade berättade Anneli Pääkkö lite kort om ett forskningsprojekt som ska startas upp vid SVA i början av 2014. Där kan birmor som lämnas för obduktion delta.

Samtliga deltagare på träffen fick en skriftlig information.

FOTO: Marian Walström

***Vi som fixade, tackar
alla som kom!***

Fr.v. Kerstin Z (kompendie m.m.)
Annica A (initiativtagare, arrangör)
Lisa K (kompendie m.m.)

Det här är vad träffens deltagare kommit fram till;

Hur följer domarna den skrivna standarden?

Utländska domare är petigare med detaljer, speciellt vita markeringar.

Något som ansågs vara positivt med utländska domare, är att de inte i samma utsträckning känner ägarna. De dömer katten och inte ägaren.

Domarna glömmer att inte alla undjur och juniorer är färdigutmaskade. Ungdjur/juniorer med ofullständig maskfärg har nackdel av detta, trots att de kanske ändå standardmässigt är bättre än en annan fullt utmaskad ungdjur/junior.

Domarna påverkar rasen att gå i en specifik riktning. Det kan t.ex. gälla kropps- och huvudtypen. Ibland känns det som att det "går mode" i bedömningarna. Detta kan speciellt påverka nya uppfödare.

Domarna är inkonsekventa i sina bedömningar från gång till gång när de dömer samma katt. De har ibland också svårt att se katten "under pälsen". En stor päls kan ibland dölja mer eller mindre bra egenskaper rent standardmässigt. "En snygg birma utan stor päls, är en riktigt bra birma".

Eftersom vi hade en domare på seminariet, Lena Nordström, så passade hon på att nämna att det är många utställare som inte kan birmans standard. Hon nämnde också att standarden ger ganska stort utrymme för tolkningar.

Lena påpekade också att domarnas problem är att de får alltför få katter att döma i samma ras. Alltså blir jämförelsematerialet väldigt litet. Önskvärt är alltså att fler katter i samma ras bedöms hos samma domare. Lena efterlyste även fler birmauppfödare som tar domarexamen.

Någon påpekade att domare ibland dömer alltför "snällt" när det gäller t.ex. hakfläckar, skelning m.m. Något som är till nackdel för intällningen till att använda en sådan katt i avel.

Domarna har ett stort ansvar i hur de uttrycker sig om rasen, även om den enskilda katten och kattens för- och nackdelar. Sättet att uttrycka sig på, påverkar de som ställer ut, kanske främst nya uppfödare som är i uppstart av sin uppfödning.

Avelsrestriktioner

Man var i stort sett överens om att inga skriftliga restriktioner ska följa med katten. Om man inte litar på att kattungeköparen är kapabel att själv sköta sin avel, så får man avstå från att sälja, och istället sälja till någon man litar på.

Muntliga avtal mellan uppfödare, och en öppen dialog borde vara det bästa för rasen.

Varför skapar vi avelsrestriktioner? Birmans avelsbas är ändå alltid densamma. Inga "linjer" är specifika för rasen, de är bara resultatet av olika kombinationer i den befintliga rasen.

Låt, i möjligaste mån, hanar som sålts till sällskap, och som har bra egenskaper för rasen, få någon kull innan kastrering. Det ska naturligtvis gälla hanar som bedöms som sällskapskatter på grund av till exempel markeringsfel – dock inte sådana som är diskvalificerande. Exempelvis vit haka, vit svanstipp e.d.

En hankattägare ville gärna höra från uppfödaren som lånat hanen till sin kull, om någon/några av hans avkommor går vidare i avel. Dock utan att det handlar om restriktioner.

De flesta var överens om att det var problematiskt och fel med avelsrestriktioner, eftersom avelsbasen utarmas ganska snabbt när många lämpliga avelskatter inte får ingå i aveln. På så sätt tvingas vi kompromissa vid val av avelsdjur.

Majoriteten var emot tidig kastrering av kattungar. Det kan vara svårt att bedöma en kattunges avelsvärde vid 12 veckors ålder. Förutsättningarna kan vara ändrade när kattungen blivit vuxen.

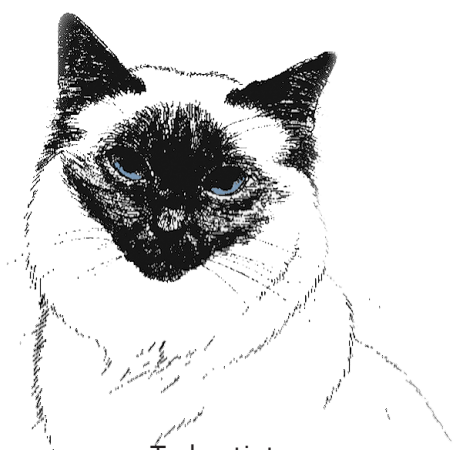
Birmans kropps- & huvudform

Här fanns ett antal bilder och teckningar som deltagarna kunde diskutera omkring. Resultatet redovisades inte så konkret, men det uppstod en stor diskussion.

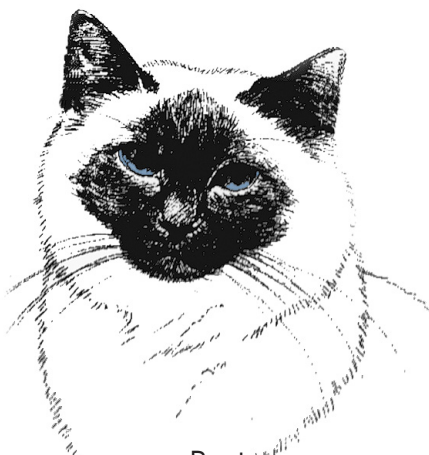
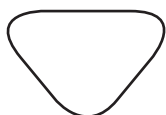
Där nämnde flera att man ska hålla sig till den skrivna standarden, vilket betyder att birman varken ska ha dragning mot "perserutseende" eller "siamutseende". En uppfödare sträckte sig lite längre och tyckte att katter som för mycket liknade perser, inte skulle få ställas ut. Man använde uttrycket "perser-birmor".

Man undrade över varför rasen är så "spretig" när det gäller "typ". Är vitfläckigheten en anledning?

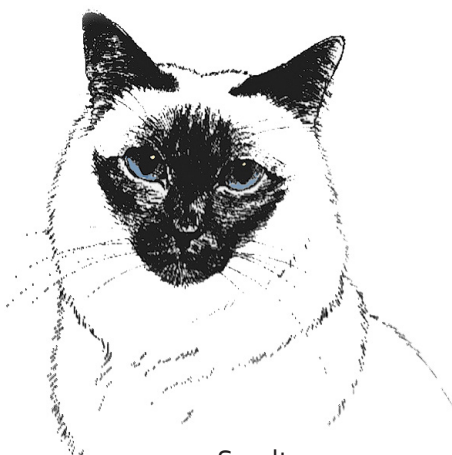
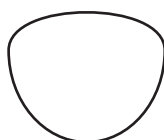
Någon nämnde att man ofta har sin första birma som en slags "mall" i sin avel. Man har svårt att släppa det speciella utseende denna katt hade, vilket då ofta påverkar den avel man bedriver.

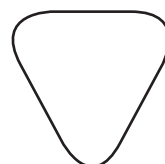
Trekantigt
(bred bas, avsmalnande kinder)

Runt
(bred bas, runda kinder)

Smalt
(smal bas, smala kinder)

Slutsats

Hur lyckas vi med birma-aveln?

Vi ska lära oss vad som är dominant och recessivt. Försöka att inte frestas till s.k. "kompletteringsparningar" utan istället para bra katter med bra katter. Både när det gäller hälsa och utseende.

Vi ska vara rasmedvetna. Försöka att sätta oss in i rasen så mycket som möjligt. Inte falla för en låg inavelsgrad enbart. Utan istället försöka få så mycket reell/visuell information om avelskatterna och dess förfäder, som är möjligt.

Avla inte på en katt som du "inte tycker om". Det vill säga, en katt som har fel och brister som du försöker att bortse från.

Avla aldrig på katter med dålig reproduktionsförmåga. Det vill säga, katter som har svårt att bli dräktiga, eller har svårt att föda. Här nämndes det att man ska komma ihåg att även skaffa information om hanens del i aveln. Till exempel hur hans mamma och eventuella kullsyskon har fungerat som avelsdjur.

Meriterade katter i aveln är inte viktigt i den meningen att en titel säger att katten är en bra avelskatt. Många gånger är det kanske katten med den snyggaste showprepareringen som vinner – istället för den bästa birman.

Vi ska inte ha så bråttom vid letande av (ny) avelskatt.

Flera tyckte att det skulle vara obligatoriskt med ett avelsgodkännande för alla katter som ska gå vidare i avel. Någon hade invändningar mot detta, eftersom det finns uppfödare (inom FIFe) som på grund av sitt geografiska läge, inte har möjlighet att ta sig till utställning, eller anlita domare för avelsgodkännande. Det ansågs vara önskvärt att rasringar arrangerar ras-seminarier där domare och nya domarelever inbjuds. Möten "in real life", som denna, skulle kunna vara oftare förekommande – för både uppfödare och domare.

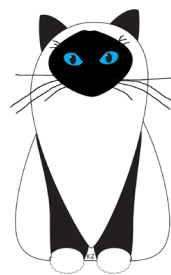
Vi behöver göra mer reklam för vår ras. Inte bara genom lite kort information på våra utställningsburar, utan i flera och större sammanhang.

Utställningar var till en början ett sätt att utvärdera aveln, och premiera dem som lyckats bäst. Domarna ska kunna ge både kritik och lovord, och vi utställare ska kunna ta kritik. Utan kritik blir ingenting bättre. Vi står och stampar på samma ställe.

Till sist var alla eniga om att vi borde vara mer öppna gentemot varandra och att samarbeta så långt det går. Att "gamla" uppfödare också hjälper nya uppfödare att få kunskap om rasen – genom så kallat mentor-skap.

Sammanställt av Kerstin Zimmerman,
med hjälp av noteringar från Lisa Karlsson och Susanne Blom

Kommentera gärna på
Birma i Fokus.
Både du som deltog i
träffen, och du som inte
hade möjlighet att närvara

OBS! Bilderna är inte högupplösa, så de blir inte bra om du vill skriva ut
